

תת"ע (עכו) 38-06-25 - אמאני רישה נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 38-06-25 מדינת ישראל נ' רישה

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

אמאני רישה

המבקשת
נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 7.7.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 14.7.2025.

דין ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793(2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקשת לא הכחישה את זימונה כדין לדיון. זו הנקודה לציין כי עסקינן בהזמנה לדיון שנמסרה לידי של הנאשמת במעמד רישומה, ועל כן אין חולק על זימונה של הנאשמת כדין לדיון. לגופו של עניין, טענה ב"כ המבקשת כי הוגשה בקשת דחייה למועד הדיון בקשה אשר נדחתה ע"י מותב זה; לטענת ב"כ המבקשת באותה העת ייצגה בוועדת ערר, וצפתה בהחלטה שנתנה דרך הטלפון הנייד, אך בהיותה עורכת דין יחידה במשרד לא היה באפשרותה להתייצב למשפט או לעדכן את בית המשפט בדבר נסיבות אי התייצבות בשל קוצר הזמן.

ראשית אציין כי אין לנאשם זכות קנויה לדחיית מועד הדיון, ובהיעדר החלטה שיפוטית המורה על דחיית מועד הדיון, היה על המבקשת להתייצב לדיון בעניינה; בהקשר זה ראה עפ"ת 42317-04-24 זובידאת נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי:

"הלכה פסוקה היא, כי הגשת בקשה לדחיית הדיון אינה גושפנקא להעדר ממנו, אלא בכפוף להחלטת בית המשפט..".

יתרה מזו, משהוגשה בקשה לדחיית מועד הדיון, היה על המבקשת לעקוב אחר גורל בקשתה, ומשלא עשתה כן ולא טרחה לברר האם אכן הדיון בעניינה נדחה, אין לה אלא להלין על עצמו; לעניין החובה לעקוב אחר תוצאות הבקשה לדחיית מועד הדיון שכן אין המדובר בעניין של "שגר ושכח", ראה בעניין זה החלטתו של כב' השופט בנג'ו בעפ"ת 13876-07-24 כוכבי נ' מ"י (16.07.2024).

לסיכום נקודה זו, לא הוצגה בפניי סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקשת להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינה.

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקשת בהעדרה?

אדגיש כי לא נהירה לי טענת ב"כ המבקשת כי קיים רישיון רכב בתוקף ועל כן יש לבטל את ההזמנה לדיון או את הכרעת הדין שכן הגם שעיון במסמך שצורף לבקשה מעלה כי למבקשת רישיון רכב תקף

אין בדבר כדי ללמד על כך שבשעת ביצוע העבירה המבקשת החזיקה ברישיון רכב תקף, לא כל שכן אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירה אותה ביצעה המבקשת.

זאת ועוד, במסגרת גזר הדין, מותב זה נחשף באמצעות ב"כ המשיבה לעובדה כי המבקשת הסירה את המחדל ועל כן סבורני כי בסופו של יום העונש אשר הוטל המבקשת במסגרת גזר הדין היה ראוי ומאוזן וזאת בשים לב לכך שהסרת המחדל ע"י המבקשת באה במניין השיקולים, כך שהוטלו על המבקשת עונשים ברף הנמוך, וליתר דיוק הוטלו עליה העונשים הבאים: פסילה על תנאי בת 45 ימים למשך שנתיים וכן קנס על סך 1,500 ₪.

טענת המבקשת כי אי ביטול פסק הדין יגרום לה לנזק בלתי הפיך, אף היא אינה מבססת את עילת עיוות הדין ודי בעניין זה להפנות לרעי"פ **סאלם** אשר אוזכר לעיל.

יוצא איפוא כי המבקשת לא הציגה ראיות או טענות שיש בהן כדי ללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט אב תשפ"ה, 13 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.